

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 6403/2019
30.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Републике Србије, Министарство правде, Виши суд у Крушевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, против извршног дужника АА из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о захтеву Вишег суда у Крушевцу за одређивање другог стварно надлежног суда у овој правној ствари, у седници одржаној 30.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Крушевцу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Крушевцу И 3351/15 од 19.10.2015. године, на основу предлога за извршење извршног повериоца, одређено је извршење против извршног дужника, на основу извршне исправе – пресуде Вишег суда у Крушевцу К 6/15 од 21.05.2015. године. Решењем Основног суда у Крушевцу И 3351/15 од 12.07.2019. године обустављен је поступак извршења одређен решењем о извршењу Основног суда у Крушевцу И 3351/15 од 19.10.2015. године, због непостојања ствари које могу бити предмет принудног извршења. Решењем Основног суда у Крушевцу Ипв (И) 138/19 од 15.08.2019. године одбијени су приговори извршног повериоца и законског заступника извршног повериоца и потврђено решење Основног суда у Крушевцу И 3351/15 од 12.07.2019. године.

Вишем суду у Крушевцу достављени су списи предмета Основног суда у Крушевцу Ипв (И) 138/19, ради одлучивања о жалбама извршног повериоца и законског заступника извршног повериоца изјављеним против решења Основног суда у Крушевцу Ипв (И) 138/19 од 15.08.2019. године.

Виши суд у Крушевцу је Врховном касационом суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

Одлучујући о предлогу за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да предлог није основан.

Према члану 62. став 7. у вези става 1. истог члана Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте, на захтев надлежног суда (који захтев може поднети сам или на предлог странке), може одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози, а ставом 8. истог члана прописано је да захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

На основу ове одредбе може бити одређено поступање другог стварно надлежног суда, ако суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у овој правној ствари нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, јер разлози изнети у захтеву не указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити указују да постоје други оправдани разлози за одређивање надлежности другог стварно надлежног суда, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић